Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/209

11.1.2024

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2024/209

av den 10 januari 2024

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vulstplattjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Turkiet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 14 november 2022 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av vulstplattjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina*) och Turkiet (*de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 30 september 2022 av Laminados Losal S.A.U. (*klaganden* eller *Losal*). Klagomålet ingavs för unionens vulstplattjärnsindustris räkning, i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Provisoriska åtgärder

(3) Den 12 juli 2023 offentliggjorde kommissionen genomförandeförordning (EU) 2023/1444 ([3]) om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vulstplattjärn med ursprung i Kina och Turkiet (*förordningen om provisorisk tull*) i *Europeiska unionens officiella tidning*.

1.3 Efterföljande förfarande

(4) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade de turkiska myndigheterna, den turkiska exporterande tillverkaren Özkan Demir, den kinesiska exporterande tillverkaren Longteng och unionsanvändaren Fincantieri SpA (*Fincantieri*) skriftliga inlagor med synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom lämnade Losal en synpunkt på Özkan Demirs inlaga efter den tidsfrist som anges i punkt 8 i tillkännagivandet om inledande.

(5) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. De turkiska myndigheterna, Özkan Demir och Fincantieri hördes.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vulstplattjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Turkiet (EUT C 431, 14.11.2022, s. 11).
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1444 av den 11 juli 2023 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vulstplattjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Turkiet (EUT L 177, 12.7.2023, s. 63).

(6) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. För att komma fram till de slutgiltiga undersökningsresultaten beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(7) Kommissionen informerade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av vulstplattjärn med ursprung i Kina och Turkiet (*det slutliga utlämnandet*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet.

(8) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. Longteng och Özkan Demir hördes.

1.4 **Påståenden om inledandet**

(9) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom ingen berörd part med ytterligare påståenden eller synpunkter på inledandet förutom de som avses i avsnitt 1.4 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen bekräftade därför sina undersökningsresultat och slutsatser i skälen 8–15 i förordningen om provisorisk tull.

1.5 **Stickprov**

(10) Eftersom det inte har inkommit några synpunkter på urvalet av unionstillverkare, importörer och exporterande tillverkare bekräftade kommissionen skälen 16–23 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(11) Såsom anges i skäl 28 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 oktober 2021 till och med den 30 september 2022 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2019 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(12) Kommissionen påminde om att i enlighet med skäl 30 i förordningen om provisorisk tull är den berörda produkten vulstplattjärn i olegerat stål med en bredd på upp till 204 mm (*vulstplattjärn*), med ursprung i Kina och Turkiet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7216 50 91 (Taric-nummer 7216 50 91 10) (*den berörda produkten*).

(13) Vulstplattjärn används främst inom varvsindustrin för att bygga stålskrov för kryssningsfartyg, färjor, örlogsfartyg och handelsfartyg. Vulstplattjärn kan också användas för att bygga offshoreplattformar och spårvagnsräls, men i unionen är denna användning av vulstplattjärn bara marginell.

2.2 **Likadan produkt**

(14) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftas härmed slutsatserna i skälen 31 och 32 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

3.1 **Kina**

(15) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter mottog kommissionen synpunkter från Longteng på de provisoriska undersökningsresultaten om dumpning.

3.1.1 *Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen*

(16) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftas härmed slutsatserna i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.2 *Normalvärde*

3.1.2.1 Förekomst av betydande snedvridningar

(17) Närmare uppgifter om förekomsten av betydande snedvridningar finns i avsnitt 3.1.2.1 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.1.2.2 Representativt land

(18) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 84 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.2.3 Råvaror, energi, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst

(19) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom Longteng med synpunkter på de referensvärden som använts för vissa produktionsfaktorer och på de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som använts för att konstruera normalvärdet.

3.1.2.3.1 Produktionsfaktorer

(20) Longteng upprepade sina påståenden i den andra noteringen i ärendehandlingarna utan att lämna in nya uppgifter. Dessa sammanfattades och avvisades i skälen 92–94 i förordningen om provisorisk tull. Företaget hävdade också att de referensvärden som användes för syre och kväve inte borde grundas på importpriserna till Malaysia, eftersom denna import huvudsakligen grundades på import från Singapore som enligt företaget har en begränsad industriell produktion, och att dessa referensvärden inte kunde återspegla kostnaderna för masstillverkning av dessa produkter. Longteng pekade också på mycket lägre referensvärden för det icke-snedvridna värdet för syre och kväve som fastställts i andra förfaranden, där Mexiko valts ut som lämpligt representativt land. Longteng föreslog att man skulle använda kostnadsvärdena för syre och kväve för den samarbetsvilliga turkiska exporterande tillverkaren Özkan Demir.

(21) Kommissionen slog fast att Singapore tillhörde de tio främsta länderna i världen för dessa produktionsfaktorer i fråga om exportkvantiteter ([4]). Landets export till Malaysia kunde därför användas som en rimlig grund för att fastställa dessa referensvärden. Dessutom är syftet med importvärdena till Malaysia, på grund av konkurrenskraften, att återspegla värdet av de relevanta produktionsfaktorerna i Malaysia. Allmänna uppgifter om produktionskostnaderna i exportlandet är därför av begränsad relevans. När det gäller de lägre referensvärden som användes i andra förfaranden, såsom förklaras i skäl 90 i förordningen om provisorisk tull, ansågs Mexiko inte vara ett lämpligt land för fastställandet av referensvärden för dessa insatsvaror, eftersom landet inte hade importerat representativa kvantiteter av alla tre insatsvaror ([5]). Dessa värden avsåg inte heller samma undersökningsperiod. Slutligen kan konstateras att eftersom Özkan Demir inte köpte syre och kväve på grund av en annan produktionsprocess fanns inga sådana uppgifter tillgängliga.

(22) Longteng hävdade att det genomsnittliga importpriset på argon i Turkiet var konstgjort högt och föreslog att man skulle använda den faktiska kostnad för argon som rapporterats av Özkan Demir eller flytta denna produktionsfaktor till ”förbrukningsvaror”. När det gäller syre och kväve fanns dock inga sådana uppgifter tillgängliga från Özkan Demir. Med tanke på de representativa importvolymerna av argon i Turkiet fanns det inte heller någon objektiv anledning att betrakta dessa priser som icke-representativa eller behandla argon som en förbrukningsvara.

(23) På grundval av detta avvisades påståendena om produktionsfaktorer.

([4]) Finns på https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nitrogen/reporter/sgp och https://oec.world/en/profile/bilateral-product/oxygen/reporter/sgp (hämtade den 15 september 2023).

([5]) Kalksten, syre och kväve.

(24) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Longteng att de referensvärden som användes för att konstruera normalvärdet för kalksten, kväve och syre väsentligt skilde sig från företagets egna enhetskostnader. Longteng föreslog vidare att importpriset i Brasilien skulle användas som referensvärde för kalksten, medan priserna från det största exportlandet skulle användas som referensvärden för kväve och syre.

(25) Kommissionen avvisade dessa påståenden med motiveringen att Longteng inte lade fram någon bevisning som gjorde det möjligt att positivt fastställa att företagets värden för produktionsfaktorerna i fråga inte var snedvridna i den mening som avses i artikel 2.6a andra stycket i grundförordningen. Alla argument som grundas på en jämförelse med snedvridna värden är verkningslösa. När det gäller de alternativa referensvärden som föreslogs av Longteng noterade kommissionen dessutom att Brasilien inte hade importerat kväve och syre i tillräckligt representativa kvantiteter, och kommissionen, såsom förklaras i skäl 90 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 22 ovan, valde Malaysia som det enda representativa land som hade importerat representativa kvantiteter av samtliga tre berörda produktionsfaktorer. En sådan källa ansågs därför inte lämplig. På grundval av detta avvisades detta påstående.

3.1.2.3.2 Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst

(26) Longteng hävdade att vissa kostnadselement i ”Utgifter för saluföring, försäljning och distribution”, t.ex. i samband med frakt, export, transport och försäljningsprovisioner, inte borde tas med vid beräkningen av det representativa företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader eftersom normalvärdet måste beräknas fritt fabrik.

(27) Kommissionen gjorde en ny granskning av den turkiska tillverkarens räkenskaper, godtog Longtengs påstående och tog bort dessa kostnader från beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I motsats till vad som hävdades i skäl 109 i förordningen om provisorisk tull hämtades de finansiella uppgifterna från företagets räkenskaper som är offentligt tillgängliga på företagets webbplats.

(28) Samtidigt fastställde kommissionen emellertid också att den turkiska tillverkarens preliminära försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinstmarginaler inte hade beräknats korrekt, eftersom vissa poster hade inkluderats/uteslutits vid beräkningen av marginalen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, men inte vid beräkningen av vinstmarginalen, vilket ledde till bristande överensstämmelse i beräkningen av marginalerna. Detaljerade korrigeringar meddelades den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina. Procentsatserna för försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinsten räknades om, vilket resulterade i procentsatser på 13,3 % respektive 16,9 % av den icke-snedvridna totala tillverkningskostnaden.

(29) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Longteng att kommissionen vid beräkningen av det representativa företagets vinstmarginal felaktigt tog med transportkostnaderna, som tagits bort från försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna, i vinstberäkningen. Longteng hävdade vidare att de fastställda försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna samt vinsten inte kan anses vara realistiska för stålindustrin.

(30) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom det inte fanns några skäl att bortse från posterna ”övriga intäkter/utgifter från huvudsaklig verksamhet” och ”finansiering av intäkter/utgifter” vid beräkningen av vinsten eftersom dessa poster togs med i beräkningen av det totala beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Huruvida dessa poster beaktas i beräkningen av vinsten samt försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna har ingen inverkan på det slutliga fastställandet av dumpning eftersom varje ökning/minskning av de nämnda kostnaderna kommer att leda till en motsvarande minskning/ökning av vinstmarginalen.

(31) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Longteng att kommissionen borde ha bortsett från valutaintäkter och valutakostnader vid beräkningen av marginalen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader eftersom sådana intäkter och kostnader härrör från stora fluktuationer i värderingen av den turkiska liran under undersökningsperioden.

(32) I detta avseende ansåg kommissionen att valutaintäkter och valutakostnader normalt tas med i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, förutsatt att sådana kostnader är relaterade till den undersökta produkten. Om sådana kostnader hade uteslutits skulle de dessutom ha lett till en ökning av den tillämpliga vinstmarginalen i motsvarande grad, och det skulle därmed inte ha någon inverkan på den kombinerade nivån av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Detta påstående avvisades därför.

(33) Longteng hävdade också att kommissionen inte borde ha anpassat vinstprocenten efter avdrag för transportkostnader såsom Longteng begärt och vilket noterades i skäl 29. Företaget menade även att de procentsatser för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som användes inte kunde anses vara realistiska för stålindustrin.

(34) Kommissionen ansåg att beräkningarna gjordes i enlighet med kommissionens standardpraxis och att Longtengs argument inte utgjorde något giltigt skäl att förfara på något annat sätt. Kommissionen ansåg att de siffror som Longteng lade fram inte avsåg det representativa landet och därför inte kunde beaktas inom ramen för denna undersökning. På grundval av detta avvisades detta påstående.

3.1.2.3.3 Energi

(35) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter fann kommissionen att prisökningarna på el och naturgas i Turkiet översteg inflationstakten i landet. Dessutom offentliggjorde Turkiets statistikinstitut inte informationen om priserna på el och naturgas under andra halvåret 2022. Kommissionen beslutade därför att använda den icke-snedvridna kostnaden för el och naturgas i Malaysia. Malaysia är ett land som har en nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas, och landet användes även för att beräkna referensvärdet för syre, kväve och kalksten. Det har dessutom använts som representativt land i andra liknande undersökningar.

(36) Elpriserna i Malaysia fanns offentligt tillgängliga på webbplatsen för elbolaget TNB ([6]). Kommissionen använde avgifter som gällde för kunder i kategorin ”mellanspänning”. Naturgaspriserna i Malaysia fanns allmänt tillgängliga på energikommissionens webbplats ([7]). Kommissionen använde naturgasavgifter som var tillämpliga på industriella användare under fjärde kvartalet 2021 och valde ett förbrukningsintervall i linje med klagandens naturgasförbrukning.

Energi			
Elektricitet		Tenaga Nasional – det malaysiska elpriset för industriella användare	0,51 CNY/kWh
Naturgas		Energikommissionen – gaspriset för industriella användare	2,02 CNY/m^3

3.1.3 *Beräkning*

(37) Med undantag för de ändringar som beskrivs i skälen 26–36 konstruerade kommissionen normalvärdet enligt skälen 110–114 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.4 *Exportpris*

(38) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 115–116 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.1.5 *Jämförelse*

(39) Närmare uppgifter om jämförelsen av normalvärdet och exportpriset anges i skälen 117 och 118 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

([6]) Finns på https://www.tnb.com.my/commercial-industrial/pricing-tariffs1 (senast hämtad den 15 september 2023).
([7]) Finns på https://www.st.gov.my/en/web/consumer/details/2/10 (senast hämtad den 15 september 2023).

3.1.6 *Dumpningsmarginaler*

(40) Efter slutsatserna om Longtengs påståenden som beskrivs i skälen 23 och 27 och undersökningsresultaten i skälen 28 och 36 reviderade kommissionen dumpningsmarginalerna.

(41) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd	23 %
Alla övriga företag	23 %

3.2 **Turkiet**

(42) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot skriftliga synpunkter från de turkiska myndigheterna och Özkan Demir på de preliminära dumpningsmarginalerna. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot skriftliga synpunkter från de turkiska myndigheterna och Özkan Demir.

3.2.1 *Normalvärde*

(43) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skälen 122–133 i förordningen om provisorisk tull.

(44) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Özkan Demir, i samband med sina underordnade påståenden som beskrivs i skäl 74, att bedömningen av normal handel borde ha utförts kvartalsvis. Özkan Demir motiverade detta påstående med hänvisning till den betydande ökningen av produktionskostnaden, som mer än fördubblades under undersökningsperioden. Enligt Özkan Demir ledde detta till att vissa transaktioner behandlades som förlustbringande, trots att de i själva verket var lönsamma på kvartalsbasis. Özkan Demir hävdade också att kommissionen tidigare, när den ställdes inför betydande variationer i produktionskostnaden, hade gjort en månatlig eller kvartalsvis dumpningsberäkning. Till stöd för sina påståenden hänvisade Özkan Demir under utfrågningen till panelrapporten i ärendet Dominican Republic – AD on Steel Bars (Costa Rica) ([8]).

(45) Kommissionen noterade inledningsvis att användningen av kvartalsvisa uppgifter om produktionskostnaden inte föreskrivs någonstans i artikel 2.4 i grundförordningen. Faktum är att det i artikel 2.4 i grundförordningen anges att ”de vägda genomsnittliga kostnaderna för undersökningsperioden” ska anses innebära att kostnadstäckning nås inom rimlig tid. Kommissionen ansåg att användningen av årliga produktionskostnader är allmänt erkänd och förefaller lämplig i de flesta fall eftersom man då får bort ytterligheter och kortsiktiga fluktuationer både vad gäller kostnader och priser. Det är därtill normal praxis för många undersökande myndigheter. Avvikelse från de årliga genomsnittskostnaderna görs endast under mycket exceptionella omständigheter. Kommissionen övervägde noggrant detta påstående för att avgöra om det skulle finnas skäl att avvika från metoden för att bedöma vad som utgör normal handel på grundval av den årliga genomsnittliga produktionskostnaden. Kommissionen drog dock slutsatsen att det inte förelåg några exceptionella omständigheter i detta fall.

(46) För det första producerar Özkan Demir enligt egen uppgift inte den undersökta produkten kontinuerligt. Det förekom till och med månader under undersökningsperioden då det inte fanns någon produktion alls. Att använda relativt korta tidsintervall (tre månader när det gäller kvartal) i en sådan situation skulle inte leda till ett genomsnittligt resultat som på ett korrekt sätt motsvarar kostnaderna för den berörda perioden. Med andra ord skulle det genomsnitt som erhålls, eftersom det under vissa kvartal skulle saknas produktionsuppgifter för minst en tredjedel av den berörda perioden, inte korrekt återspegla de relevanta kostnaderna under kvartalet. I ett sådant fall är det lämpligare med en längre period på ett år, eftersom ett årligt genomsnitt mer exakt motsvarar produktionskostnaderna under den perioden.

([8]) DS605: *Dominican Republic – Anti-dumping Measures on Corrugated Steel Bars* (inte översatt till svenska).

(47) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Özkan Demir att valet av en årlig beräkning, snarare än en kvartalsvis, mot bakgrund av en avsaknad av produktion under upp till en tredjedel av den berörda perioden, var ogrundat eftersom avsaknaden av produktion under vissa månader likväl förelåg. Såsom nämns i skäl 46 ansåg kommissionen att användningen av en årlig genomsnittlig produktionskostnad gör det möjligt att återspegla de relevanta kostnaderna under hela året och därmed minska inverkan av avsaknaden av produktion under en viss period. Med andra ord ger ett genomsnitt för ett år, trots att det saknades kostnadsuppgifter för några av det årets månader, en mer korrekt återspegling av produktionskostnaderna under den berörda perioden. Özkan Demir lade inte fram några bevis för motsatsen. Detsamma är uppenbart inte fallet när det gäller genomsnittet för ett kvartal eftersom det då saknas kostnadsuppgifter för en hel tredjedel av det kvartalet. För de kvartal då en tredjedel av produktionskostnaderna saknades ansåg kommissionen därför inte att de genomsnittliga produktionskostnaderna var representativa för den period som de var avsedda att täcka. I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade Özkan Demir inga argument eller lösningar för att åtgärda denna uppenbara brist hos den kvartalsvisa metoden i detta särskilda fall. Kommissionen noterade vidare att det för flera produkttyper fanns en bristande överensstämmelse mellan de kvartal då vissa av modellerna tillverkades och de kvartal då de såldes på hemmamarknaden. Om den kvartalsvisa metoden hade tillämpats skulle det för dessa produkttyper därför inte vara möjligt att göra en bedömning av normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Detta beror på att det helt skulle saknas kostnadsuppgifter för vissa av de kvartal då försäljning ägde rum. Med andra ord skulle den kvartalsvisa metoden inte bara leda till icke-representativa värden generellt sett, utan den skulle för specifika produkttyper omöjliggöra en jämförelse av det pris som tillämpades under det kvartalet med motsvarande kostnader under samma kvartal. På grundval av detta bekräftades att användningen av en årlig genomsnittlig produktionskostnad för varje modell skulle göra det möjligt att återspegla de relevanta kostnaderna under hela året, och skulle därmed utgöra en lämplig grund för en årlig dumpningsberäkning. Påståendet avvisades därför.

(48) För det andra gör uppgifterna från Özkan Demir inte det möjligt att fastställa korrekta och verifierade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för varje kvartal eftersom dessa uppgifter endast lämnades in på årsbasis och för undersökningsperioden som helhet. Inga kvartalsvisa uppgifter fanns därför tillgängliga för att möjliggöra en kvartalsvis beräkning av dumpningen eller bedömning av normal handel med användning av motsvarande uppgifter för varje kvartal när det gäller försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

(49) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Özkan Demir att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna inte fluktuerade under undersökningsperioden och hänvisade till de procentsatser för dessa kostnader som var tillämpliga 2021 och under undersökningsperioden till stöd för sitt påstående. Özkan Demir hävdade också att kommissionen inte begärde sådana uppgifter, utan att den begärde månatliga produktionskostnader.

(50) I detta avseende ansåg kommissionen att Özkan Demir, i sin begäran om kvartalsvisa dumpningsberäkningar, borde ha lämnat alla relevanta uppgifter som krävdes för att kommissionen skulle kunna göra sådana beräkningar. Eftersom inga sådana uppgifter lämnades var det inte möjligt för kommissionen att bedöma nivån av de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som var tillämpliga för varje kvartal. I Özkan Demirs synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter tillhandahölls inte heller försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på kvartalsbasis. När det gäller uppgifterna om dessa kostnader för 2021 och undersökningsperioden noterade kommissionen att de tillämpliga procentsatserna, trots att de kan verka likartade, inte avser de olika kvartalen under undersökningsperioden, och de ger därför ingen analytisk inblick i hur dessa värden fluktuerade under undersökningsperioden. Med tanke på den turkiska lirans ojämna fluktuationer jämfört med euron och US-dollarn under undersökningsperioden kan man dessutom förvänta sig att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna, som till stor del består av valutavinster och valutaförluster, inte hade en jämn utveckling. Detta påstående avvisades därför.

(51) Slutligen var den inhemska försäljningen, såsom även anges i skäl 77, inte koncentrerad till en viss period, utan var jämnt fördelad över kvartalen under undersökningsperioden, och de största volymerna såldes under undersökningsperiodens tredje kvartal. Exportförsäljningen följde samma mönster; försäljningen av den undersökta produkten var alltså jämnt fördelad på både hemmamarknaden och exportmarknaderna, vilket gjorde det möjligt att göra en rättvis jämförelse mellan den inhemska försäljningen och exportförsäljningen under samma period.

(52) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Özkan Demir att den inhemska försäljningen var koncentrerad till fjärde kvartalet 2021, medan exportförsäljningen var koncentrerad till första kvartalet 2022. Özkan Demirs metod var dock bristfällig eftersom den grundade sig på beställningsdagen, och inte på fakturadatumet. Om kommissionen hade gjort en kvartalsberäkning av dumpningen skulle fakturadatumet ha använts för att särskilja försäljningen per kvartal. Handelsmönstret måste därför analyseras genom att försäljningen fördelas per kvartal utifrån fakturadatumet. Det kan därigenom noteras att de största volymerna såldes under undersökningsperiodens tredje kvartal på både hemmamarknaden och exportmarknaderna. Detta påstående avvisades därför.

(53) Kommissionen noterade vidare att Dominikanska republiken överklagade den panelrapport i ärendet DS605 som Özkan Demir hänvisade till, och att rapporten därför inte antogs av WTO:s tvistlösningsorgan. Dessutom skiljer sig omständigheterna i detta fall. I undersökningen av ärende DS605 räknades mer än 50 % av försäljningen bort vid beräkningen av normalvärdet. Dessutom avsåg kostnadsökningen i DS605 endast en (huvudsaklig) råvara, medan den i det aktuella fallet avsåg en kombination av ökade produktionskostnader, inflation och devalvering av valutan. I Özkan Demirs fall konstaterades dessutom att den största delen av den inhemska försäljningen (omkring [70–65 %] av försäljningsvolymen) skedde vid normal handel, och den användes därför vid beräkningen av normalvärdet. Detta beror på att kommissionen i detta fall också drog slutsatsen att Özkan Demirs försäljning inte var koncentrerad till ett visst kvartal, utan spridd över hela undersökningsperioden.

(54) Det som är relevant för tillämpningen av artikel 2.4 i grundförordningen är att försäljningspriserna möjliggör kostnadstäckning och leder till hållbar lönsamhet inom rimlig tid; lönsamheten vid en viss tidpunkt spelar mindre roll.

(55) I detta avseende, och med beaktande av relevant antagen rättspraxis från WTO, erinrade kommissionen om att panelen i ärendet EC – Salmon (Norway) särskilt medgav att ”en slutsats om att försäljning skedde till priser över den vägda genomsnittliga kostnaden under undersökningsperioden skulle vara tillräcklig för att visa att all försäljning som inte konstaterats överskrida den vägda genomsnittliga kostnaden under undersökningsperioden inte innebär att kostnadstäckning nås inom rimlig tid” ([9]). Panelen diskuterade även innebörden av lydelsen ”vid tidpunkten för försäljningen” och noterade i punkt 7.243 att ”det i artikel 2.2.1 [i antidumpningsavtalet] inte förklaras vad som menas med ’priser som vid tidpunkten för försäljningen ligger under enhetskostnaderna’. I detta avseende ser vi en likhet mellan den första och den andra meningen i artikel 2.2.1. Båda meningarna avser en beräkning av enhetskostnader under en tidsperiod, men det specificeras inte i någon av meningarna exakt hur lång denna tidsperiod bör vara. Den andra meningen går längre än den första meningen eftersom det där anges att kostnadsbedömning ska ske vid ’tidpunkten för försäljningen’. Som vi ser det innebär detta dock endast att den relevanta tidsperioden måste omfatta ’tidpunkten för försäljningen’. Det skulle således vara helt i överensstämmelse med artikel 2.2.1 andra meningen om en undersökande myndighet beräknar enhetskostnaderna vid ’tidpunkten för försäljningen’ på försäljningsdagen, eller ett genomsnitt som omfattar den dagen, för en vecka, månad eller undersökningsperioden.” Panelen vidareutvecklade sitt resonemang i fotnot 417, där den angav följande: ”I detta avseende anser vi att det är betydelsefullt att de som utarbetade antidumpningsavtalet använde ordet ’försäljningsdagen’ i artikel 2.4.1, medan de valde att använda ’tidpunkten för försäljningen’ i artikel 2.2.1 andra meningen. Enligt vår mening stöder denna skillnad ståndpunkten att ’tidpunkten för försäljningen’ enligt vad som avses i artikel 2.2.1 andra meningen inte nödvändigtvis behöver utgöra ’försäljningsdagen’, utan att den även kan inbegripa andra ’tidsperioder’.”

(56) Kommissionen noterade också att en bedömning av den inhemska försäljningens lönsamhet på kvartals- eller årsbasis inte gjorde någon skillnad för en betydande andel av den inhemska försäljningen, såsom förklaras i skäl 81 nedan.

(57) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade Özkan Demir återigen till panelrapporten i DS605. Såsom nämns i skäl 52 överklagade Dominikanska republiken panelrapporten, som därför inte antogs av WTO:s tvistlösningsorgan. Såsom anges i skälen 46–48 i Özkan Demirs fall var det under alla omständigheter omöjligt att göra en tillförlitlig kvartalsberäkning av mycket specifika skäl, särskilt i förhållande till företagets uppgifter för undersökningsperioden. Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen begäran om att göra en kvartalsvis bedömning av normal handel.

([9]) DS337: *European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway* (inte översatt till svenska), punkt 7.275.

3.2.2 *Exportpris*

(58) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 134–135 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.2.3 *Jämförelse*

(59) Närmare uppgifter om jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset anges i skälen 136–138 i förordningen om provisorisk tull.

(60) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull lämnade Özkan Demir synpunkter på användningen av dagen för köpordern för att omvandla normalvärdet och exportpriset till turkiska lira i enlighet med artikel 2.10 j i grundförordningen.

(61) Mot bakgrund av den betydande devalveringen av den turkiska liran under undersökningsperioden och med tanke på att de väsentliga försäljningsvillkoren fastställdes vid tidpunkten för köpordern, såsom förklaras i skäl 138 i förordningen om provisorisk tull, använde kommissionen växelkursen på dagen för köpordern (i stället för fakturadatumet) för omräkningen av priset på både försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen från euro och US-dollar till turkiska lira i enlighet med artikel 2.10 j i grundförordningen.

(62) Enligt Özkan Demir borde kommissionen ha använt fakturadatumet för valutaomräkningen. Företaget hävdade att de väsentliga försäljningsvillkoren inte fastställdes vid tidpunkten för beställningen eftersom vissa fakturor gällde kvantiteter som låg utanför den tolerans (± 5 eller 10 %) som angavs i köpordern. Kommissionen noterade dock att ingen del av den försäljning som skedde utanför toleranserna bestreds av kunderna, och påpekade att toleranserna inte tillhör sådana väsentliga försäljningsvillkor, till skillnad från baskvantiteten och priset per enhet. Såsom nämns i skäl 138 i förordningen om provisorisk tull visade analysen av den turkiska exporterande tillverkarens konkreta praxis att de väsentliga försäljningsvillkoren, inklusive kvantiteterna och priset, fastställdes vid tidpunkten för köpordern.

(63) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Özkan Demir sitt påstående att kommissionen borde ha använt fakturadatumet för valutaomräkningen. Özkan Demir hävdade särskilt att de väsentliga försäljningsvillkoren, särskilt den slutliga kvantiteten och priset, fastställdes vid tidpunkten för fakturering. Företaget hävdade också att kommissionen medgett att toleranser inte utgör några väsentliga försäljningsvillkor, men att den trots det valde köpordern, där det framför allt är toleransen som reglerar kvantiteten, som avgörande faktor för fastställandet av de väsentliga försäljningsvillkoren.

(64) Kommissionen noterade att användningen av tolerans är allmän praxis vid försäljning av vulstplattjärn, men även av stålprodukter i allmänhet. Företag i denna industri enas vid tidpunkten för beställningen om kvantiteter och enhetspriser. Det faktum att toleranser används är belysande för stålsektorn där ungefärliga kvantiteter beställs med användning av toleranser för att återspegla tillverkarnas oförmåga att leverera exakta kvantiteter med tanke på produktens beskaffenhet. Användningen av sådana toleranser påverkar inte det faktum att de väsentliga försäljningsvillkoren, dvs. kvantiteter och enhetspriser, fastställs vid tidpunkten för beställningen. Ett sådant motargument bekräftas även av att ingen försäljning utanför toleranserna bestreds av kunderna (se skäl 62). På grundval av detta avvisades detta påstående.

(65) Özkan Demir påstod också att kommissionen inte i tillräcklig grad styrkte varför den avvek från sin normala praxis och använde beställningsdagen i stället för fakturadatumet för omräkningen. Kommissionen ansåg att tillräckliga skäl hade påvisats genom hänvisningen till den tidpunkt då de väsentliga försäljningsvillkoren fastställdes, devalveringen av den turkiska liran och inverkan av priset och prisjämförelser för att motivera en justering. Även om både försäljningen på hemmamarknaden och försäljningen i EU prissätts i utländsk valuta varierar tidsskillnaden mellan dagen för köpordern och fakturadatumet från en transaktion till en annan och är i genomsnitt längre för försäljningen i EU än för försäljningen på hemmamarknaden. Variationen i växelkursen kan därför påverka prisjämförelsen, och för en rättvis jämförelse krävs att försäljningsdagen används för valutaomräkningen till turkiska lira.

(66) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Özkan Demir sitt påstående att kommissionen inte uppfyllde bevisbördan för att göra en justering och inte visade hur växelkursvariationerna påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Kommissionen noterade först och främst att den justering som föreskrivs i artikel 2.10 j i grundförordningen rör sig om en valutaomräkning som gör det möjligt att beräkna dumpningen när det är nödvändigt att jämföra värden för kostnader och priser i olika valutor. Özkan Demir bestrider inte behovet av denna justering. För denna justering måste kommissionen välja ett datum för omräkningskursen. Enligt artikel 2.10 j kan ”dagen för […] köporder eller orderbekräftelse […] användas om de väsentliga försäljningsvillkoren bättre framgår av dessa”. Såsom förklaras ovan och i skäl 138 i förordningen om provisorisk tull framgår de väsentliga försäljningsvillkoren bättre av köpordern i detta specifika fall. Özkan Demir kunde inte motbevisa detta i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att devalveringen av den turkiska liran under undersökningsperioden jämfört med euron var omkring 74 %. Kommissionen noterade också att tiden mellan beställningsdagen och fakturadatumet varierade kraftigt: mellan 0 och 266 dagar för den inhemska försäljningen och mellan 20 och 219 dagar för försäljningen till EU. Detta innebär att om man hade använt växelkursen på fakturadatumet skulle de väsentliga försäljningsvillkor (t.ex. priser) som fastställdes vid tidpunkten för köpordern ha snedvridits av en betydande skillnad i växelkursen mellan den dagen och fakturadatumet på grund av devalveringen av den turkiska liran. Kommissionen noterade även att Özkan Demir använde utländska valutor för sin inhemska försäljning och exportförsäljning, vilket visar att företaget förväntade sig stora variationer i värderingen av sin inhemska valuta jämfört med utländska valutor. Företaget mildrade därmed på egen hand devalveringens effekter på det pris som överenskommits vid tidpunkten för köpordern och den inkomst som det avtalade priset kunde säkra vid fakturering. Med andra ord använde Özkan Demir valutabaserade mekanismer för att själv förhindra snedvridning av de priser som överenskommits i köporderna till följd av devalveringen av den turkiska valutan.

(67) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade Özkan Demir till en tidigare undersökning ([10]) där två turkiska exportörer begärde en valutaomräkningsjustering i enlighet med artikel 2.10 j i grundförordningen och hävdade att kommissionen använde en lägre bevisstandard vid genomförandet av valutaomräkningsjusteringen. Utifrån de faktiska omständigheterna i det aktuella fallet ansåg kommissionen att den hade visat att det fanns tillräckliga uppgifter som motiverade användningen av inköpsdagen som datum för valutaväxlingen enligt skäl 138 i förordningen om provisorisk tull och skälen 61–66 ovan. På grundval av detta avvisades detta påstående.

(68) Özkan Demir hävdade vidare att användningen av beställningsdagen hade lett till en ändring av undersökningsperioden och till användningen av ofullständiga uppgifter. Kommissionen höll inte med och ansåg att undersökningsperioden förblev oförändrad. Undersökningsperioden användes konsekvent för att definiera dumpningsberäkningen och grunda den på en fullständig uppsättning transaktioner med ett fakturadatum under undersökningsperioden. Användningen av beställningsdagen var strikt begränsad till justeringen enligt artikel 2.10 j i grundförordningen.

(69) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Özkan Demir sitt påstående att kommissionen använde ofullständiga uppgifter eftersom försäljningsdagen ändrades från fakturadatumet till beställningsdagen. I avsaknad av nya uppgifter på denna punkt hänvisade kommissionen till skäl 68, där Özkan Demirs påstående avvisas.

(70) I sina synpunkter hänvisade Özkan Demir även till instruktionerna i det antidumpningsfrågeformulär som utfärdats till Özkan Demir och hävdade att företaget hade instruerats att ”använda fakturadatumet som försäljningsdag för att fastställa vilken försäljning som omfattas av undersökningsperioden” samt angav att användningen av beställningsdagen för beräkningen stred mot dessa instruktioner och ledde till att uppgifterna ändrades. I samma avseende hänvisade Özkan Demir till *Dominican Republic – Anti-dumping Measures on Corrugated Steel Bars* ([11]), där EU uppgav att ”de undersökande myndigheterna bör matcha exportpriser och inhemska priser som omfattas av samma [undersökningsperiod] och på grundval av samma kriterier (t.ex. fakturadatum)”. I detta avseende hänvisas till skäl 68, där användningen av fakturadatumet för att fastställa undersökningsperioden bekräftas för både inhemsk försäljning och exportförsäljning, men där användning av beställningsdatumet föreskrivs som metod för justeringen enligt artikel 2.10 j i grundförordningen. På grundval av detta avvisades detta påstående.

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1100 av den 5 juli 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (EUT L 238, 6.7.2021, s. 32).

([11]) Panelrapport, *Dominican Republic – Anti-dumping Measures on Corrugated Steel Bars*, WT/DS605/R, bilaga C-4 ”Integrated Executive Summary of the Arguments of the European Union”.

(71) Eftersom all exportförsäljning till EU och den största delen av försäljningen på hemmamarknaden skedde i euro hävdade Özkan Demir att beräkningen av dumpningsmarginalen kunde göras i euro för att undvika eventuella effekter i samband med valutaomräkningen. Özkan Demir noterade att det i grundförordningen inte nämns något om vilken valuta som används vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Kommissionen ansåg dock att det även med denna metod skulle krävas att produktionskostnaderna och försäljningspriset för viss inhemsk försäljning omvandlades till euro. Det ansågs därför lämpligt att utföra dumpningsberäkningen i exportlandets valuta.

(72) På dessa grunder avvisades Özkan Demirs påståenden.

(73) Klaganden påstod att dagen för åtagandet (som föregår beställningsdagen) borde användas som grund för valutaomräkningen. I artikel 2.10 j i grundförordningen ges emellertid ingen sådan grund för omräkning. Ännu viktigare är att ett åtagande inte kan betraktas som ett avtal om de väsentliga försäljningsvillkoren mellan två parter. Klagandens påstående avvisades därför.

(74) Özkan Demir framförde vissa underordnade påståenden utifall att kommissionen skulle avvisa företagets påståenden om användningen av dagen för köpordern för en justering enligt artikel 2.10 j i grundförordningen.

(75) Det första underordnade påståendet var att transaktioner med beställningsdag utanför undersökningsperioden borde uteslutas. Kommissionen ansåg att denna metod skulle innebära att man bortsåg från ett stort antal transaktioner som fakturerades under undersökningsperioden. Undersökningsperioden och de relaterade transaktionerna kunde inte ändras under undersökningens gång, vilket Özkan Demir också med rätta erinrade om i sin inlaga. Detta påstående avvisades därför.

(76) Det andra underordnade påståendet var att dumpningsberäkningen borde utföras kvartalsvis.

(77) För det första motiverade Özkan Demir detta påstående genom den höga devalveringen och hyperinflationen i Turkiet under undersökningsperioden. Kommissionen noterade dock att det inte fanns några större skillnader i mönstren för försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen som skulle motivera kvartalsvisa beräkningar. Faktum är att både försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen var jämnt fördelade över kvartalen, och de största volymerna såldes under undersökningsperiodens tredje kvartal på både hemmamarknaden och exportmarknaden. Det kommer alltid att finnas skillnader i fördelningen av försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen, men kommissionen kan endast i undantagsfall frångå den årsvisa metoden och i stället göra kvartalsvisa beräkningar. Ett sådant undantagsfall ansågs inte föreligga, och detta argument kunde därför inte leda till någon ändring av metoden.

(78) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Özkan Demir samma påståenden som de som avses i skälen 75 och 76. I avsaknad av nya uppgifter på denna punkt hänvisade kommissionen till skäl 77, där Özkan Demirs påstående avvisas.

(79) Före det preliminära utlämnandet av uppgifter angav Özkan Demir i sitt svar på den andra skrivelsen om ofullständigt svar dessutom uttryckligen att en månatlig beräkning kanske inte är lämplig i detta fall. Kommissionen förstår inte varför en kvartalsvis dumpningsberäkning skulle vara mer exakt än en månatlig beräkning, i och med att företaget avvisade den sistnämnda. Åtminstone i teorin bör en månatlig beräkning ytterligare neutralisera effekterna av en betydande kostnadsökning under undersökningsperioden och/eller hög inflation och en devalvering av den turkiska liran. Kommissionen kan inte vara skyldig att avvika från den standardmetod som är i linje med grundförordningen varje gång en exporterande tillverkare begär en annan metod som skulle förbättra dess dumpningsmarginal.

(80) Såsom redan angetts i skäl 77 ovan var dessutom både försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen jämnt fördelade över kvartalen, och de största volymerna såldes under undersökningsperiodens tredje kvartal på både hemmamarknaden och exportmarknaden. Detta visade att en rättvis jämförelse gjordes avseende försäljningar som låg så nära varandra i tiden som möjligt i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Det faktum att, såsom Özkan Demir påstod, procentandelar av exportförsäljningen och försäljningen på hemmamarknaden skilde sig något mellan olika kvartal för vissa produkttyper ändrade inte denna slutsats. De teoretiska exemplen från Özkan Demir ([12]) visar faktiskt att skillnader i tidpunkten för försäljningen är relevanta, men är i övrigt förenklingar av verkligheten eftersom till exempel ingen hänsyn tas till devalveringen av den turkiska liran i förhållande till euron.

(81) En kvartalsvis dumpningsberäkning skulle dessutom endast i mycket begränsad utsträckning ta itu med Özkan Demirs farhågor om att försäljningen på hemmamarknaden skulle behandlas som förlustbringande, trots att den vid en viss tidpunkt var lönsam i mycket begränsad utsträckning, vid kvartals- eller månadsvisa beräkningar. Även om kommissionen skulle göra en kvartalsvis dumpningsberäkning hade den andel av den inhemska försäljningen som skulle anses vara lönsam inte ökat väsentligt (mindre än 10 %) jämfört med vad som är fallet vid den årliga dumpningsberäkningen.

(82) Sammantaget drog kommissionen därför slutsatsen att det i detta fall inte fanns tillräckliga skäl att frångå den årliga dumpningsberäkningen och använda en annan metod. Detta påstående avvisades därför.

(83) För det andra var det sista underordnade påståendet att kommissionen borde ha räknat om kostnaden för de justeringar som bokförts i turkiska lira, främst för transportkostnader, genom att tillämpa växelkursen på beställningsdagen, i stället för fakturadatumet, i linje med beräkningen av försäljningsvärdet. Kommissionen noterade att användningen av beställningsdagen rörde en justering för valutaomräkning enligt artikel 2.10 j i grundförordningen, medan justeringar för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader regleras av artikel 2.10 e i grundförordningen, varigenom kostnaderna ska användas. Detta påstående avvisades därför.

3.2.4 *Dumpningsmarginal*

(84) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş.	13,6 %
Alla övriga företag	13,6 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(85) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 143–145 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(86) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 146–149 i förordningen om provisorisk tull.

([12]) Sidorna 21 och 22 i inlagan av den 27 juli 2023.

4.3 **Import från de berörda länderna**

4.3.1 *Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna*

(87) De turkiska myndigheterna hävdade att det borde göras en separat undersökning av importen för vart och ett av de berörda länderna. Enligt de turkiska myndigheterna gjorde kommissionen en sammantagen analys av importen ”för att kunna fastställa att importen ökade och för att kunna vidta en åtgärd”. Vidare hävdade de turkiska myndigheterna att en ökning av de berörda ländernas marknadsandel med 4 % inte utgör en betydande ökning av importen enligt WTO:s antidumpningsavtal.

(88) Kommissionens beslut att göra en sammantagen undersökning av importen från Kina och Turkiet var i linje med artikel 3.4 i grundförordningen och artikel 3.3 i WTO:s antidumpningsavtal. I båda dessa artiklar föreskrivs två villkor på vilka kommissionen får göra en sammantagen bedömning, närmare bestämt om det fastställs att ”a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 [i grundförordningen och artikel 5.8 i WTO:s antidumpningsavtal] och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar, och b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana [inhemska] unionsprodukten”.

(89) En ”betydande ökning av importen”, som de turkiska myndigheterna hänvisar till, ingår inte i dessa villkor. De turkiska myndigheterna bestred inte att något av dessa två villkor uppfylldes i detta fall. Slutsatsen i skälen 150–153 i förordningen om provisorisk tull att villkoren för en sammantagen bedömning var uppfyllda bekräftades därför.

4.3.2 *Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna*

(90) Såsom nämns i skäl 87 ovan hävdade de turkiska myndigheterna att ökningen av de berörda ländernas marknadsandel med 4 % mellan 2019 och undersökningsperioden enligt tabell 3 i förordningen om provisorisk tull inte var att betrakta som betydande. Enligt WTO bör dock ordet ”betydande” (*significant*) tolkas enligt definitionen i Oxford Dictionary, dvs. ”noteworthy; consequential, influential” (anmärkningsvärd; betydelsefull, inflytelserik). I artikel 3.2 i WTO:s antidumpningsavtal (motsvarande artikel 3.3 i grundförordningen), som rör behovet av att överväga huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum, ”fastställs inte någon minimitröskel för vad som räknas som en *betydande* ökning; huruvida en ökning är *betydande* avgörs av de särskilda omständigheterna i fallet” ([13]).

(91) I det aktuella fallet ansåg kommissionen att en ökning på 4 % var betydande, särskilt mot bakgrund av de mycket större ökningarna under de föregående åren av den berörda perioden. Såsom förklaras i skäl 157 i förordningen om provisorisk tull berodde den lägre marknadsandelen under undersökningsperioden jämfört med 2020 och 2021 på en särskild situation på unionsmarknaden som inte var strukturell och som sannolikt inte skulle fortsätta efter undersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför detta påstående och bekräftade skälen 154–157 i förordningen om provisorisk tull.

4.3.3 *Priser på importen från de berörda länderna, prisunderskridande och förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum*

(92) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull ifrågasatte Özkan Demir den metod som kommissionen använt för att beräkna prisunderskridandet. Enligt detta påstående gjorde kommissionen en omräkning åt båda hållen av försäljningen i EU genom att räkna om eurobeloppen på Özkan Demirs fakturor till turkiska lira med användning av växelkursen på beställningsdagen och sedan räkna om dem till euro igen med en annan växelkurs, dvs. den som gällde under fakturamånaden. Kommissionen medgav detta fel och gjorde de nödvändiga korrigeringarna genom att använda eurobeloppen på Özkan Demirs fakturor (justerade till cif-landningsvärdet) för att beräkna importpriserna.

([13]) WT Panelrapport i ärendet DS538 – Pakistan – BOPP Film (UAE), punkt 7.263.

(93) Till följd av detta korrigerades även det genomsnittliga importpriset för Turkiet under undersökningsperioden enligt tabell 4 i förordningen om provisorisk tull, vilket framgår av tabellen nedan:

Tabell 4

Importpriser (EUR/ton)

	2019	2020	2021	Undersökningsperioden
Kina	[800–900]	[800–900]	[850–1 000]	[1 000–1 200]
Index	*100*	*95*	*108*	*133*
Turkiet	[700–800]	[700–800]	[850–1 000]	[1 100–1 300]
Index	*100*	*92*	*119*	*157*

Källa: Samarbetsvilliga exporterande tillverkare.

(94) Efter denna korrigering hamnade den genomsnittliga prisunderskridandemarginalen för Turkiet under miniminivån, med en målprisunderskridandemarginal för landet på 15,41 %. Såsom konstateras i avsnitt 4.3.3 i förordningen om provisorisk tull fastslog kommissionen att pristryck hade förekommit. På grund av det betydande pristryck som den dumpade importen orsakade på unionsmarknaden i mycket stora volymer hindrades unionsindustrin från att höja sina försäljningspriser för att uppnå en lönsam situation under den berörda perioden.

(95) De turkiska myndigheterna frågade huruvida kommissionen beaktade den börda på importerade vulstplattjärn som orsakades av skyddsåtgärderna mot stålprodukter ([14]) inklusive den berörda produkten under undersökningsperioden. Om tullkvoten är uttömd för den produktgrupp som omfattar vulstplattjärn skulle importörerna tvingas betala 25 % av skyddstullen på importen utöver kvoterna.

(96) Vid analysen av skyddsåtgärdernas verkan tog kommissionen hänsyn till att skyddstullarna är tillfälliga, såsom förklaras i skäl 252 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom konstaterades att skyddstullar endast betalades för 18,5 % av all unionsimport av vulstplattjärn under undersökningsperioden. De tillgängliga tulluppgifterna för denna period gjorde det dock inte möjligt att särskilja mellan den undersökta produkten och andra vulstplattjärn, som omfattar andra storlekar än de som anges i produktdefinitionen i den aktuella undersökningen. Eftersom större vulstplattjärn inte tillverkas i unionen är det emellertid sannolikt att de utgjorde en större del av importvolymerna än den undersökta produkten. Detta bekräftades av de uppgifter som lämnades vid kontrollbesöket hos den samarbetsvilliga unionsanvändaren Fincantieri.

(97) Eftersom 1) mer än 80 % av de importerade vulstplattjärnen från Turkiet inte omfattades av skyddstullar, 2) det är sannolikt att en stor del av de vulstplattjärn på vilka skyddstullar betalades inte omfattades av den aktuella undersökningen, 3) det inte framkom någon bevisning för skyddstullarnas inverkan på de turkiska exporterande tillverkarnas exportpriser, och 4) skyddstullarna till sin natur är tillfälliga, ansåg kommissionen att en justering av cif-priserna för att ta hänsyn till skyddstullarna inte var motiverad. När det gäller tillämpningen av skyddstullarna på import av vulstplattjärn från Kina var kvoterna inte uttömda under något av kvartalen under undersökningsperioden.

([14]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/978 av den 23 juni 2022 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 167, 24.6.2022, s. 58).

(98) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade de turkiska myndigheterna sina synpunkter på inkluderingen av skyddsåtgärder i beräkningen av skademarginalen. Enligt de turkiska myndigheterna skulle en inkludering av skyddsåtgärder i beräkningen potentiellt kunna sänka skademarginalen så att den hamnar under dumpningsmarginalen. Såsom påpekas i skälen 96–97 var det dock bara en begränsad exportvolym som omfattades av skyddsåtgärder under undersökningsperioden. Det lades inte fram någon bevisning för att hela skyddstullen på 25 % betalades för en sådan begränsad volym. Det är därför osannolikt att skyddsåtgärden skulle ha haft någon inverkan på exportpriserna.

(99) Kommissionen mottog inte heller någon bevisning för skyddsåtgärdernas inverkan på exportpriserna. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att varken de turkiska myndigheterna eller de turkiska exportörerna har information om skyddstullarnas inverkan på exportörernas priser och att det bara är importörerna som har sådan information. De menade att kommissionen i stället borde använda sig av importtransaktioner och tulldeklarationer. Priserna sätts dock mellan leverantören och kunden. Om skyddstullarna hade påverkat exportpriserna skulle denna fråga sannolikt ha varit en del av prisförhandlingarna. De exporterande tillverkarna skulle således vara väl insatta i skyddstullarnas inverkan på exportpriserna. Ingen importör eller exporterande tillverkare begärde emellertid någon sådan justering, och det fanns inte heller något underlag för att beräkna en sådan justering. Detta påstående avvisades därför.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna kommentarer*

(100) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 164–167 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(101) De turkiska myndigheterna uppgav att kommissionen ”antar att Laminoruls konkurs hänger samman med ökningen av importen och den påstådda dumpningen” och att kommissionen bör göra en noggrann analys av orsakerna till Laminoruls konkurs. Dessutom frågade de turkiska myndigheterna om Laminoruls uppgifter beaktades vid beräkningen av produktionen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet.

(102) Kommissionen gjorde aldrig några antaganden om varför Laminorul gick omkull. Företagets konkurs beaktades endast som ett faktum. Såsom förklaras i skälen 11 och 12 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen att Laminorul var en del av unionsindustrin under skadeundersökningsperioden och att företaget därför togs med i dess uppgifter och analys.

(103) Såsom också förklaras i skäl 12 i förordningen om provisorisk tull beaktades det faktum att Laminoruls uppgifter togs med i kommissionens analys uttryckligen i flera avsnitt i förordningen om provisorisk tull. Detta var också fallet för produktionen och kapaciteten, där kommissionen i skälen 169 och 170 i förordningen om provisorisk tull visade att produktionsvolymerna och kapacitetsutnyttjandet utan Laminorul minskade under skadeundersökningsperioden, medan kapaciteten förblev stabil. Dessa påståenden avvisades därför.

(104) Eftersom inga andra relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades därför slutsatsen i skälen 168–170 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(105) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 171–172 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3 Tillväxt

(106) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 173 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(107) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 174–176 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(108) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 177–178 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priser

(109) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 179–181 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(110) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 182–183 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3 Lagerhållning

(111) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 184–185 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(112) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 186–190 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4 *Slutsats beträffande skada*

(113) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 191–198 i förordningen om provisorisk tull.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(114) De turkiska myndigheterna hävdade att Turkiets marknadsandel minskade under den berörda perioden, med en nedgång under undersökningsperioden till en nivå som var lägre än 2019 års nivå. De påpekade dessutom att unionstillverkaren hade möjlighet att öka sin försäljning med en prisökning som översteg produktionskostnaderna. Enligt de turkiska myndigheterna skulle detta visa att unionsindustrin inte är konkurrenskraftig.

(115) Kommissionen noterade dock att Turkiets marknadsandel låg över 2019 års nivå både 2020 och 2021 och endast marginellt under denna nivå under undersökningsperioden. Såsom redan förklarats i skäl 91 ovan och skäl 157 i förordningen om provisorisk tull var denna marginella minskning av marknadsandelen under undersökningsperioden till stor del kopplad till en icke-strukturell händelse under denna period som sannolikt inte skulle fortsätta efter undersökningsperioden. Eftersom kommissionen för skadeanalysen slog samman importen från Turkiet och Kina är specifika förändringar av den turkiska importen under alla omständigheter inte relevanta.

(116) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att kommissionen inte borde ”se den positiva trenden för unionsindustrins indikatorer som icke-strukturella inslag på marknaden och hävda att industrin lider väsentlig skada”. Såsom framgick av slutsatserna om skada i avsnitt 4.4.4 i förordningen om provisorisk tull förekom emellertid ingen positiv trend för unionsindustrins indikatorer. De icke-strukturella inslag på marknaden som de turkiska myndigheterna hänvisade till utgjordes endast av unionens ökade marknadsandel mellan 2020 och undersökningsperioden, vilken – såsom redan förklarats – sannolikt var tillfällig. Dessutom var unionsindustrins marknadsandel under undersökningsperioden fortfarande lägre än 2019, dvs. i början av den berörda perioden.

(117) Beträffande den prisökning över produktionskostnaderna som de turkiska myndigheterna tar upp låg det genomsnittliga försäljningspriset per enhet i unionen konsekvent under produktionskostnaderna under hela undersökningsperioden. Utöver det faktum att kommissionens analys inte var begränsad till endast turkisk import, utan att den turkiska importen kombinerades med den kinesiska importen, noterade kommissionen att det kontinuerliga inflödet av dumpad lågprisimport från både Turkiet och Kina hindrade unionsindustrin från att höja sina priser till den nivå som krävdes för att uppnå en lönsam situation. Detta bestreds inte av någon berörd part. Detta påstående från de turkiska myndigheterna avvisades därför.

(118) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftas skälen 200–206 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

(119) De turkiska myndigheterna uppmanade kommissionen att undersöka inverkan av andra faktorer såsom tekniska förändringar, kundernas preferenser och konkurrenstrycket från icke-dumpad import, som enligt de turkiska myndigheterna inte togs med i kommissionens analys.

(120) För det första var det oklart vilka tekniska förändringar som de turkiska myndigheterna hänvisade till, och det inkom inte heller någon bevisning till stöd för detta påstående från någon berörd part.

(121) För det andra ingick inverkan av kundernas preferenser för importerade vulstplattjärn jämfört med unionstillverkade vulstplattjärn i analysen i avsnitt 2.3 i förordningen om provisorisk tull. Där förklarades att vulstplattjärn som är tillverkade i de berörda länderna och i unionen har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden. Kundpreferenser kan finnas men spelar inte någon roll i analysen av vare sig dumpning eller skada. Under alla omständigheter är avsikten med de införda åtgärderna inte att stänga marknaden eller utesluta parter från den. Detta påstående var därför irrelevant.

(122) För det tredje gjordes en ingående analys av konkurrenstrycket från icke-dumpad import i avsnitt 5.2.1 i förordningen om provisorisk tull. På grund av särdragen i tillverkningen av vulstplattjärn i Förenade kungariket och de relativt höga importpriserna drogs slutsatsen att konkurrenstrycket från denna import inte var av sådan art att det försvagade orsakssambandet mellan unionsindustrins skada och den dumpade importen från de berörda länderna.

(123) Den samarbetsvilliga unionsanvändaren Fincantieri hävdade att kommissionen underskattade verkan av Laminoruls konkurs och covid-19-pandemin på unionsindustrins resultat. Enligt Fincantieri var det fel av kommissionen att anse att dessa faktorer inte kunde försvaga orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från de berörda länderna. I detta avseende framhöll Fincantieri särskilt Laminoruls fall som orsaken till skada för hela unionsindustrin.

(124) Såsom förklaras i skäl 103 ovan visades det emellertid genomgående i förordningen om provisorisk tull att skada förelåg både med och utan Laminorul i skadeanalysen. Av uppgifterna framgår tydligt att det inte kan sägas att ”de negativa indikatorerna på unionsindustrins resultat 2019” – eller under resten av den berörda perioden för den delen – orsakades ”främst eller till och med uteslutande” av Laminoruls konkurs, vilket Fincantieri hävdade.

(125) Till exempel låg kapacitetsutnyttjandet både med och utan Laminorul under 50 % under 2019 (skäl 170 i förordningen om provisorisk tull), marknadsandelen låg under 50 % (skälen 171 och 172), det genomsnittliga försäljningspriset i unionen låg under produktionskostnaden (tabell 8 i förordningen om provisorisk tull), klaganden gick med förlust (tabell 11 i förordningen om provisorisk tull) och räntabiliteten var negativ (också tabell 11). Såsom även konstateras i avsnitt 4.4.4 i förordningen om provisorisk tull sammanföll denna negativa skadesituation med betydande volymer dumpad import från de berörda länderna.

(126) Fincantieri hänvisade även till uttalandet i skäl 172 i förordningen om provisorisk tull om att en del av Laminoruls försäljning ersattes av import snarare än av andra unionstillverkares försäljning.

(127) För det första hävdade Fincantieri i detta avseende att unionstillverkarna fortsatte att utgöra en primär försörjningskälla för unionens varvsindustri.

(128) För det andra hävdade Fincantieri att det faktum att unionstillverkaren Olifer s.p.l. (*Olifer*) inte gav sig till känna visade att dess ekonomiska situation inte påverkades negativt av importen från de berörda länderna. Enligt Fincantieri visade detta att problemet ligger hos klaganden, dvs. Losal. Fincantieri hävdade att Losals affärsmodell påverkades av allvarliga strukturella brister. Enligt Fincantieri drabbades Losal av samma strukturella och logistiska problem som ledde till Laminoruls konkurs och som berodde på faktorer som inte hade något samband med importen från de berörda länderna.

(129) Unionstillverkarna utgjorde visserligen en viktig försörjningskälla för unionens varvsindustri, men [57,0–64,0 %] av marknaden försörjdes under undersökningsperioden av importen från Turkiet och Kina. Den främsta försörjningskällan för unionens varvsindustri utgjordes därmed av de berörda länderna och inte av unionsindustrin.

(130) Kommissionen känner inte till varför Olifer inte valde att samarbeta, men det skulle exempelvis kunna ha att göra med den tid och möda som krävs för att samarbeta i en undersökning, vilka inte är obetydliga, särskilt inte för ett mindre företag som Olifer. Det skulle också kunna ha sin grund i en rädsla för att uppröra sina viktigaste kunder, däribland Fincantieri. Under alla omständigheter fanns det inga bevis för att Olifers bristande samarbetsvilja hade att göra med företagets ekonomiska situation. Av unionsanvändarna var det dessutom bara Fincantieri självt som valde att samarbeta i undersökningen. Om Fincantieris argument rörande Olifer är sanna skulle detsamma kunna sägas om unionens varvsindustri, som består av många fler företag än Fincantieri. Dessutom grundade sig kommissionens analys även på de makroekonomiska indikatorer som anges i avsnitt 4.4.2 i förordningen om provisorisk tull. För den analysen var det irrelevant vilka som samarbetade eller inte.

(131) När det gäller påståendet att Losals nuvarande situation berodde på strukturella problem som var jämförbara med Laminoruls före konkursen kunde kommissionen inte jämföra de två företagens situation. Offentligt tillgänglig information samt synpunkter från både Losal och Fincantieri visade att det inte rådde någon enighet om orsakerna till Laminoruls fall och dess slutliga konkurs.

(132) Av de uppgifter som lämnats av både Losal och Fincantieri framgår dock tydligt att det faktiskt förekom vissa problem med Losals leveranser under undersökningsperioden. Baserat på påståenden både från Fincantieri i företagets inlaga vid inledandet och från Losal vid kontrollbesöket föreföll dessa problem emellertid ha begränsats till två specifika beställningar och påverkade endast en del av dessa beställningar. Problemen bestod främst av transportproblem som orsakades av strejker vid vissa transportföretag och svårigheten att hitta företag som kunde leverera till Palermo i Italien. Under alla omständigheter infördes ett system som var specifikt för Fincantieri, vilket gjorde det möjligt för användaren att följa orderstatusen veckovis. Dessutom var Fincantieri endast en av Losals många kunder, om än en viktig kund, och ingen annan kund/användare gav sig till känna för att stödja detta påstående.

(133) Fincantieri hävdade också att Losal inte hade någon regelbunden löpande tidsplan, utan påbörjade tillverkningen först när kunderna gjort ett stort antal beställningar. På grundval av den bevisning som samlades in vid kontrollbesöket hos Losal visade sig detta emellertid inte stämma.

(134) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Fincantieri sina synpunkter rörande Losals strukturella problem och uppgav att kommissionen underskattade dessa problems inverkan på Fincantieri. Fincantieri upprepade vidare sitt påstående att det negativa resultatet berodde på faktorer som inte hade något samband med importen från de berörda länderna. Inga nya uppgifter framfördes till stöd för dessa uttalanden.

(135) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de argument som Fincantieri framfört beträffande verkan av Laminoruls konkurs och klagandens strukturella och logistiska problem inte var av sådan art att de försvagade orsakssambandet mellan unionsindustrins skada och den dumpade importen från de berörda länderna.

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(136) Eftersom inga andra relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 122 ovan samt skälen 207–211 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(137) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 212–214 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3 *Covid-19-pandemin och minskad förbrukning*

(138) Både de turkiska myndigheterna och Fincantieri upprepade sitt påstående att covid-19-pandemin spelade en viktig roll för unionsindustrins negativa situation, särskilt beträffande inverkan på försäljningsvolymerna. Eftersom inga nya uppgifter framfördes utöver dem som togs upp i skälen 215 och 216 i förordningen om provisorisk tull bekräftades slutsatsen i de skälen.

5.2.4 *Ökade energipriser*

(139) De turkiska myndigheterna upprepade sitt påstående om de ökade energiprisernas inverkan på unionsindustrins skadevållande situation. Eftersom inga nya argument framfördes utöver dem som togs upp i skälen 217–220 bekräftades slutsatsen i de skälen.

5.2.5 *Produktdiversifiering*

(140) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 221–225 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(141) Kommissionen bedömde inverkan av andra faktorer genom att ta hänsyn till de berörda parternas synpunkter och drog slutsatsen att dessa faktorer inte försvagade orsakssambandet. Laminoruls konkurs, covid-19-pandemin eller någon av de andra faktorer som de olika parterna har framfört kan mycket väl ha påverkat unionsindustrins resultat. Dessa faktorer förklarar dock inte det pristryck som unionsindustrin utsattes för under hela skadeundersökningsperioden och, framför allt, under undersökningsperioden. Under normala konkurrensförhållanden bör unionsindustrin kunna höja sina försäljningspriser till en lönsam nivå eller åtminstone täcka sina produktionskostnader. Verkan av de eventuella faktorer som diskuteras ovan kan inte förklara unionsindustrins oförmåga att göra detta.

(142) Kommissionen bekräftade därför sin slutsats i skälen 226–228 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDERNAS NIVÅ**

6.1 **Skademarginal**

(143) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 229–235 i förordningen om provisorisk tull.

(144) I enlighet med artikel 9.4 tredje stycket i grundförordningen, och med hänsyn till att kommissionen inte registrerade importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, analyserade kommissionen utvecklingen av importvolymerna för att fastställa om det under den period för utlämnande av uppgifter på förhand som beskrivs i avsnitt 1.2 i förordningen om provisorisk tull skett en ytterligare betydande ökning av import som är föremål för undersökningen och i så fall låta den ytterligare skada som uppstått till följd av denna ökning återspeglas i fastställandet av skademarginalen.

(145) På grundval av uppgifter från databasen Surveillance 2 var importvolymerna från Kina och Turkiet under den fyra veckor långa perioden för utlämnande av uppgifter på förhand 831,8 % respektive 13,7 % högre än de genomsnittliga importvolymerna under undersökningsperioden på en fyraveckorsbasis. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det hade förekommit en betydande ökning av den import som är föremål för undersökningen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand för båda länderna.

(146) För att återspegla den ytterligare skada som vållats till följd av importökningen beslutade kommissionen att justera nivån för undanröjande av skada på grundval av den ökade importvolymen, vilken ansågs vara den relevanta viktningsfaktorn på grundval av bestämmelserna i artikel 9.4 i grundförordningen. Kommissionen beräknade därför en multiplikationsfaktor som fastställdes genom att dividera summan av importvolymen under de fyra veckorna av perioden för utlämnande av uppgifter på förhand på [1 400–1 800] ton (för Kina) och [2 100–2 500] ton (för Turkiet) och de 52 veckorna under undersökningsperioden med importvolymen under undersökningsperioden extrapolerad till 56 veckor. De siffror man fick fram, dvs. 59,3 % för Kina och 1 % för Turkiet, återspeglade den ytterligare skada som orsakats av den ytterligare ökningen av importen. De preliminära skademarginalerna multiplicerades således med denna faktor.

(147) Såsom beskrivs i skälen 92 och 94 reviderade kommissionen skademarginalerna. Den slutgiltiga nivån för undanröjande av skada för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och för alla övriga företag är därför följande:

Land	Företag	Slutgiltig skademarginal
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd	34,6 %
	Alla övriga företag	34,6 %
Turkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş.	15,5 %
	Alla övriga företag	15,5 %

6.2 **Slutsatser beträffande åtgärdsnivån**

(148) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen:

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal	Slutgiltig skademarginal	Slutgiltig antidumpningstull
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd	23,0 %	34,6 %	23,0 %
	Alla övriga företag	23,0 %	34,6 %	23,0 %
Turkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş.	13,6 %	15,5 %	13,6 %
	Alla övriga företag	13,6 %	15,5 %	13,6 %

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(149) Eftersom inga relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 238–241 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 **Användares och icke-närstående importörers intresse**

(150) Fincantieri hävdade att det faktum att unionsindustrin hade outnyttjad kapacitet under hela skadeundersökningsperioden inte nödvändigtvis visade att unionsindustrin faktiskt kunde tillverka mer. Fincantieri klagar också på att kommissionen antog att efterfrågan skulle förbli stabil samtidigt som förbrukningen påverkades kraftigt av covid-19-pandemin. Dessutom verkade Fincantieri tro att kommissionen i förordningen om provisorisk tull påstod att unionstillverkarna kunde producera tillräckligt för att tillgodose varvsindustrins behov. På samma sätt ifrågasatte de turkiska myndigheterna huruvida unionsindustrins produktionskapacitet är tillräcklig för att tillgodose den inhemska förbrukningen.

(151) På grundval av de kontrollerade uppgifterna från Losal och den tillgängliga informationen för Olifer fastslog kommissionen att det fanns en betydande outnyttjad kapacitet. Unionsindustrin använde mindre än hälften av sin kapacitet för produktion av vulstplattjärn. Ur ett ekonomiskt perspektiv är det ologiskt att ha och behålla kapaciteten att producera och sälja mer av en produkt, men att ändå inte öka produktionen, såvida det inte saknades en tillräcklig efterfrågan på produkten. På grundval av de kontrollerade omständigheterna stod det klart att unionsindustrin var kapabel och villig att leverera större volymer av vulstplattjärn till sina kunder.

(152) Kommissionen uppgav emellertid aldrig att unionsindustrin kunde leverera tillräckligt med vulstplattjärn för att till fullo tillgodose behoven inom unionens varvsindustri. Såsom framgår av uppgifterna i tabellerna 2 och 5 i förordningen om provisorisk tull översteg förbrukningen i unionen genomgående unionens produktionskapacitet under hela den berörda perioden. I skäl 246 i förordningen om provisorisk tull anges också tydligt att syftet med antidumpningsåtgärderna inte är att stänga unionsmarknaden för importen från tredjeländer, utan att undanröja de snedvridande effekterna av skadevållande dumpning. Att unionsindustrin inte till fullo kunde tillgodose efterfrågan i unionen innebär dock inte att vulstplattjärn bör få importeras till dumpade priser. Denna slutsats gäller oavsett utvecklingen av efterfrågan. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

(153) Fincantieri ifrågasatte även uttalandet i skälen 249 och 250 i förordningen om provisorisk tull om att unionstillverkarna kan komma att ompröva sina investeringsstrategier och fokusera på sina andra, mer lönsamma produktionslinjer eftersom risken för att unionsindustrin försvinner är rent hypotetisk och inte stöds av någon bevisning. Det är dock mycket osannolikt att en situation där industrin ständigt går med förlust och inte har någon möjlighet att höja sina priser till en nivå som gör det möjligt att täcka kostnaderna – än mindre uppnå en rimlig vinst – skulle kunna fortsätta under en längre tid.

(154) Lika osannolikt är det att införandet av antidumpningsåtgärder på import från de berörda länderna skulle ”drastiskt minska antalet tillgängliga leverantörer”, vilket Fincantieri hävdade. Såsom Fincantieri självt nämnde är unionsindustrins kapacitet inte tillräcklig för att tillgodose hela efterfrågan, vilket medför ett fortsatt behov av ett diversifierat utbud av vulstplattjärn. Det är känt att det endast finns en handfull leverantörer av vulstplattjärn i världen, i första hand de två unionstillverkarna samt Özkan Demir och Longteng. En ökning av kostnaden för vulstplattjärn kommer inte att minska behovet av import från dessa leverantörer. Detta beror särskilt på att efterfrågan på vulstplattjärn ökar, vilket Fincantieri också framhöll. Det kommer inte heller att hindra unionens kunder från att importera vulstplattjärn, om än till en högre kostnad. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Longteng att nivån på antidumpningstullarna för Kina skulle hämma importen från Kina, men ingen berörd part lade fram någon bevisning för att införandet av antidumpningstullar skulle vara ett hinder för importen av vulstplattjärn från vare sig Kina eller Turkiet. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(155) I detta avseende hävdade Fincantieri också att införandet av antidumpningstullar helt klart skulle vara till nackdel för användarna eftersom verkningarna av åtgärderna inte är försumbara och varvsindustrin inte kan överföra kostnadsökningen på sina slutkunder.

(156) Fincantieri påpekade att Fincantieri-koncernen registrerade en nettoförlust på 323 miljoner euro 2022 och att en ökning av kostnaden för vulstplattjärn därför skulle ha betydande negativa effekter. Det svar på frågeformuläret som Fincantieri lämnade i denna undersökning och som kontrollerades på plats visade dock på en betydande vinst på [8–10 %] både 2021 och under undersökningsperioden för både företaget Fincantieri SpA och för de produkter som innehåller vulstplattjärn. Av Fincantieris räkenskaper för 2022 ([15]) framgick att koncernen fortfarande var lönsam 2021. De betydande förlusterna under 2022 föreföll i stor utsträckning bero på extraordinära och icke återkommande intäkter och utgifter som inte var kopplade till den undersökta produkten, såsom nedskrivningar, andra immateriella tillgångar och rättstvister.

(157) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod Fincantieri att det var irrelevant för unionens skadebedömning huruvida dessa förluster var kopplade till den undersökta produkten. Även om detta argument skulle godtas påverkade det dock inte det faktum att de förluster som Fincantieri hänvisade till gällde Fincantieri-koncernen och inte det kontrollerade företaget Italian Fincantieri SpA Fincantieri-koncernen omfattade ett antal enheter utanför unionen, bland annat varv, dockor och dotterbolag i Asien, Oceanien och Amerika. Att se koncernens resultat som ett tecken på unionens ekonomiska bärkraft skulle vara minst sagt inexakt och felaktigt.

(158) Fincantieri uppgav vidare i sina synpunkter att ”kommissionen inte styrker att förlusterna under 2022 var kopplade till ’extraordinära och icke återkommande intäkter’”. I Fincantieri-koncernens räkenskaper för 2022 anges emellertid följande: ”Nettoresultatet påverkades av avgifter som ansågs vara extraordinära för tvister kopplade till asbestexponering under tidigare räkenskapsår (52 miljoner euro), nedskrivning av immateriella tillgångar (164 miljoner euro), sannolika risker i samband med underlåtenhet att fullgöra åtaganden i kvittningsavtal (20 miljoner euro) och andra avgifter (2 miljoner euro).” ([16]) Fincantieri-koncernens räkenskaper för första halvåret 2023 ([17]) visade även att dessa kostnader i stor utsträckning inte längre spelade någon roll, och i slutet av juni 2023 hade Fincantieri-koncernen minskat sina förluster till 22 miljoner. Utsikterna var dessutom positiva med tanke på kryssningssektorns återhämtning efter covid-19 samt ökade investeringar både på försvarsområdet till följd av den globala politiska situationen och inom havsbaserad vindkraft.

(159) Vidare skulle de extrakostnader för antidumpningstullarna som Fincantieri nämner endast utgöra en mycket liten del av företagets totala kostnader. Såsom nämns i skäl 248 i förordningen om provisorisk tull stod kostnaden för vulstplattjärn för en försumbar del (mindre än 0,5 %) av Fincantieris totala produktionskostnad för produkter som innehåller vulstplattjärn. Det går inte att rimligen påstå att en ökning av kostnaderna motsvarande en så liten del av den totala produktionskostnaden skulle vara till nackdel för användarna.

(160) Fincantieri hävdade att företaget inte kan föra över några kostnadsökningar på sina slutkunder eftersom det inte finns någon möjlighet att omförhandla eller justera avtalsvillkoren när avtalet väl har ingåtts med redaren. Såsom nämns i skäl 156 framgick det emellertid av företagets svar på frågeformuläret att det förblev lönsamt trots de ökade råvaru- och energikostnaderna under de senaste åren. Huruvida användaren kan överföra eventuella prisökningar på sina kunder på grund av införandet av antidumpningstullar är därför inte relevant för frågan om huruvida Fincantieri kan absorbera prisökningen. Det fanns inte heller några bevis för att de ökade kostnaderna inte kunde föras över på varvsindustrins kunder för framtida avtal. Inga nya uppgifter i denna fråga lades fram i Fincantieris synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

([15]) Se Fincantieris årsrapport 2022, som finns på https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2022/eng_fincantieri_annual_report_2022.pdf.

([16]) *Se ovan*.

([17]) Finns på https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2023/half-year-financial-report-at-june-30-2023.pdf.

7.3 **Slutsats om unionens intresse**

(161) Mot bakgrund av ovanstående bekräftade kommissionen slutsatsen i skäl 253 i förordningen om provisorisk tull att det inte fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder mot import av vulstplattjärn med ursprung i de berörda länderna.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

8.1 **Slutgiltiga åtgärder**

(162) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

(163) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsatser, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd	23,0 %
	Alla övriga företag	23,0 %
Turkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş.	13,6 %
	Alla övriga företag	13,6 %

(164) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De speglar således den situation som under denna undersökning konstaterades föreligga för dessa företag. Dessa tullsatser är således uteslutande tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de angivna rättsliga enheterna. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatser utan omfattas av den tullsats som tillämpas på ”alla övriga företag”.

(165) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ([18]). Begäran måste innehålla all relevant information som visar att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(166) Såsom förklaras i skälen 95–97 ingår vulstplattjärn i en kategori stålprodukter som omfattas av en skyddsåtgärd ([19]). När de tullkvoter som fastställts inom ramen för skyddsåtgärden överskrids skulle följaktligen tullsatsen över kvoten och antidumpningstullen behöva betalas för samma import. Eftersom sådan kumulation av antidumpningsåtgärder och skyddsåtgärder kan leda till en större inverkan på handeln än önskvärt beslutade kommissionen att förhindra att antidumpningstullen tillämpas samtidigt som tullsatsen över kvoten för den berörda produkten under den tid som skyddstullen gäller.

([18]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, BELGIEN. E-post: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

([19]) Genomförandeförordning (EU) 2022/978.

(167) Detta innebär att om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 ([20]) blir tillämplig på den berörda produkten och överstiger antidumpningstullen enligt den här förordningen, ska endast den tull över kvoten som avses i den nämnda artikeln tas ut. Under den period då skyddsåtgärderna och antidumpningstullen tillämpas samtidigt ska uppbörden av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphöra.

8.2 **Slutgiltigt uttag av provisorisk tull**

(168) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp, för vilka säkerhet ställts i form av de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

9. **SLUTBESTÄMMELSER**

(169) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([21]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(170) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av vulstplattjärn i olegerat stål med en bredd på upp till 204 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7216 50 91 (Taric-nummer 7216 50 91 10), med ursprung i Kina och Turkiet.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd	23,0 %	899J
	Alla övriga företag	23,0 %	8999
Turkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş.	13,6 %	899K
	Alla övriga företag	13,6 %	8999

([20]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 av den 31 januari 2019 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 31, 1.2.2019, s. 27).

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som betalats eller ska betalas av denna anledning fördelas vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([22]) ska antidumpningstullen, beräknad enligt ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på vulstplattjärn i olegerat stål och överstiger antidumpningstullen enligt artikel 1.2, ska endast den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 tas ut.

2. Under den period då punkt 1 tillämpas ska uppbörden av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphöra.

3. Det tillfälliga upphävande som avses i punkt 2 ska tidsbegränsas till tillämpningsperioden för den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2023/1444 ska tas ut slutgiltigt.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 januari 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

([22]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).